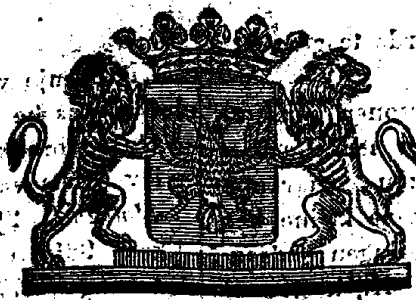

ARNHEMSCHE

COURANT.

Zaterdag

den 2 Julij.

FRANKFORT, den 22sten Junij.

De *Gazette delle due Sicilie* meldt uit Napels, van den 28sten Mei: „Wij kunnen thans volledige berichten mededeelen omtrent de aardbeving, welke in den nacht van den 24sten April het district van Rossana in de provincie Ombrie zoo zeer heeft verwoest. De schok schijnt in de richting van Crosia naar Rossana (de hoofdplaats van het district), of van het zuiden naar het noordwesten plaats gehad te hebben. In de even gemelde gemeenten was zij het ergste. Alle overige gemeenten leden meer of min schade aan de gebouwen, naar mate zij in het middelpunt der beweging lagen. Zoo heeft het Albanische district slechts weinig schade ondervonden; terwijl daarentegen te Paludi, Scala en Cropalati de meeste huizen onbewoonbaar zijn geworden. Het ongeluk te Crosia werd geheel verwoest. Te Rossana zijn de wijken der *Griffeca* en der *Capuccini* geheel ingestort, en weinige oogenblikken na den vreeselijken schok zag men de weinige nog staan geblevene gebouwen inszakken. In deze stad zijn 92 personen omgekomen en 89 gekwetst. Te Crosia telde men 160 dooden en 100 gekwetsten; te Cropalati 5 dooden en 2 gekwetsten, te Calopezzana 2 en te Conigliano één slagtoffer. Toen echter in laatstgemelde plaats een gezin zich onder de bouwvallen van hunne gewezen woning waagde, om eenig hijsraad te redden, stortte een muur op twee meisjes, van welke er een doof bleef, doch het andere nog levendig uit den puinhoop gehaald werd. Ook te Scala evenzeer als te Conigliano kostte de aardbeving aan een persoon het leven.

— Uit Smyrna wordt den 24^{den} Junij het volgende geschreven: Op het eiland Syra waren de scholen, door de protestanten opgericht, sinds lang het voorwerp van den haat der orthodoxe bewoners van Syra en Samos, doch door een allerwege verspreid godsdienstig beschrift, het welk te Parijs schijnt gedrukt te wezen, werd dezer dagen plotseling eene uitbarsting te weeg gebracht. Het gemeene volk riep luid, dat men het tot den overgang tot het protestantismus wilde noodzaken; en sterfende naar de scholen, om alle boeken te vernietigen. Alle voorhandene godsdienstige boeken der vreemde onderwijzers werden op den vollen dag verbrand en het geroep heging ook nog andere buitensporigheden. Op de vergadering, dat het nimmer inviel, om de ingezetenen van hun geloof af te brengen, werd de rust eindelijk hersteld. Middelerwijl had de gendarmerie de bezittingen bewaakt, en nog slechts aan een huis der protestanten werd de hard geslagen. Doch te Naxos ging het bijgeloof zoo ver, dat bij eene plaats hebbende aardbeving het volk voor de kerk vluchtte, en onder zuchten en tranen de oorzaak dezer onderaardsche beweging aan de protestanten, die allen op schepen de vlucht hadden genomen, toeschreef.

— Hare Majesteit de Hertogin van Parma is te Weenen aangekomen.

— De Koning van Napels en de Prins van Salerno zijn, op hunne reis naar Weenen, den 22sten Julij te Insbruck aangekomen.

— De regerende Hertog van Brunswijk heeft den 27sten Junij Stuttgart verlaten, om zich mede naar Weenen te begeven.

— Te Milaan zijn groote toebereidselen gemaakt om de Fransche Prinsen te ontvangen.

— Uit Konstantinopel wordt den 8sten Junij gemeld, dat de mishandelde Engelsche *Churchill* sinds 10 dagen weder uitging. Toen hij zich voor de eerste maal te Galata verbond, was hij het voorwerp der algemeene opmerkzaamheid, zoo wel van de zijde der Rajas als van die der Turken.

— Den 22sten Junij is er te Weenen weder een Engelsch koerier uit Konstantinopel aangekomen. De koerierwissel tusschen Londen en Konstantinopel is tegenwoordig zeer levendig.

— Te Weenen heeft zich de cholera weder geopenbaard.

— Te Triest had men den 18^{den} Junij tijdingen uit Griekenland tot den 4^{den} Mei ontvangen. Het was rustig in het land, en door de uit Frankrijk aangekomene gelden was de schatkist uit hare verlegenheid gered.

PETERSBURG, den 28sten Junij.

Een landman uit Koblewka, een dorp ongeveer 45 wersten van Odessa gelegen, heeft op de plaats, waar men nog sporen ontdekt, dat er oudtijds gebouwen waren, eene marmeren plaat gevonden, welke met een Grieksch opschrift voorzien is. Dit opschrift is buitengewoon goed bewaard en gewaagt van beroemde spelen, welke de Grieken aan den Pontus Euxinus ter ere van *Achilles* ingesteld hebben. Voorts bevestigt zij ook nog het vermoeden omtrent het bestaan van eene oude stad, *Odysos* genaamd, op den oever regter van *Axiakus*. Het opschrift is uit de tweede eeuw na Christus geboorte, en derhalve uit den laatsten tijd der Grieksche kolonien op den noordelijken oever van de Zwarte zee.

PARIJS, den 28sten Junij.

De dagbladen behelzen de aanspraken van de kamers der pairs en der afgevaardigden, wegens den jongsten aanslag op 's Konings leven; en de antwoorden, daarop door Z. M. gegeven.

Tot de pairs zeide de Koning onder anderen: het leenig dat mij dighheid zij, die u rondom mij verzamelt, smaak ik echter grooten troost bij het ontvangen der nieuwe verzekering van uwentoga, dat gij mij, even als vroeger, zult bijstaan, ter verdediging van onze wetten en vrijheden, ter instandhouding onzer instellingen, en om zoo aan de verwachting van Frankrijk, welke ze mij te bewaren gaf, te beantwoorden.

„Omdat het mij gelukte dien kostbaren schat ongeachonden te bewaren, sta ik aan de kogels der moordenaars ten doel; om dat zij weten, dat zij mij dien niet dan met het leven kunnen ontrukken, zien zij, die de omverwerping der maatschappelijke orde, de omkeering van den staat en van Europa bepeinen, in mij een onoverkomelijken hinderpaal in de volvoering hunner rampzalige ontwerpen.“

Bij het antwoord op de aanspraak der afgevaardigden, zeide de Koning: „Gij weet dat ik op mijnen post blijf, welk gevaar er ook dreigt; dat mijne gehechtheid aan Frankrijk geene palen kent, en dat ik steeds bereid ben om op de bres te sterven, ter verdediging van hetgeen Frankrijk mij toevertrouwde en ik gezworen heb te bewaren.“

De Koning heeft zijne antwoorden met zeer veel geroep en aandoening uitgesproken, en dezelve zijn bij herhaling afgebroken door het geroep van: leve de Koning!

Toen daarop ook het geroep van: leve de Koningin gehoord werd, zeide de Koning: ja mijne liever, de Koningin verdient van allen van toegenegenheid. Zij mag er wegens hare gewoelens jegens Frankrijk en wegens haar geschokt gemoed aanspraak op maken; zij zat bij mij met mijne zuster en heeft in mijn gevaar gedeeld. — Hierop volgde weder een herhaald geroep van: leve de Koningin!

Aan den raad van ministers eindelijk heeft de Koning geantwoord: „Ik vlei mij met u, dat de opvoeding der jeugd ons onschatbare middelen kan aan de hand geven, om de vernieuwing van zulke jammerlijke aanslagen voor te komen; want het is niet te ontveinzen, de verkeerde rigting waartoe zoo menig jeugdig brein vervoerd wordt, veroorzaakt die onverzadelijke eierzucht, trekt de jongelieden van natige bezigheden af, en brengt dat zamenstel van hersenschimmen en onzedelijkheid te weeg, waaruit vervolgens zoo veel teleurstelling, zoo veel onheil en zoo veel misdaden voortvloeijen! Ik hoop, dat onder uw bewind de opvoeding der jeugd steeds zal verbeteren; ik zie met genoegen uwe pogingen om daartoe te geraken, en gij kunt staat maken op de mijne om ze te ondersteunen.“

— Het ministeriele avondblad behelst onder anderen nog de volgende bijzonderheden nopens den jongsten aanslag op 's Konings leven.

„Het rijtuig werd, als gewoonlijk, begeleid door een piket der nationale garde te paard en een piket huaren. De twee officieren zijn gewoonlijk naast de portieren, en hunne tegenwoordigheid zou ongetwijfeld voldoende zijn geweest om het schot voor te komen of af te keeren; doch door eene omstandigheid, welke de moordenaar bij het gekozen tijdstip ter volvoering zijner misdaad maar al te wel berekend had, kon toen juist geen der dienstdoende officieren bij het portier wezen; daar het hek, waardoor het rijtuig reed, te nauw was dan dat er te gelijker tijd een ruiter door kon komen. *Alibeu* nu had zich tegen den linker paal op het voorplein geplaatst, waar zich nog eenige andere personen bevonden, die den Koning wenschten te zien. Het is volkomen waar, dat, toen het schot gedian werd, de Koning juist het hoofd naar het linker portier boog, om den schildwacht der nationale garde, die het geweer presenteerde, te groeten. De kogel, die van beneden naar boven ging, is door dit portier en door het voorstuk van het rijtuig, ter hoogte van het hoofd des Konings, gegaan. Een de prop is in de kanten des Konings blijven hangen. De Koningin, die naast hem zat, werd niet getroffen.“

welke hij maakte om den schildwacht der nationale garde te gaoen heeft zijn leven bewaard.

De heer *Albeau* is volkomen door verscheidene personen bekend. Hij heet *Louis Albeau*; in zijne kindertijd noemde men hem *Louise*. Hij is 26 jaar oud en te Nîmes geboren; zijne ouders zijn, naar men zegt, zeer ordentelijke lieden en houden te Perpignan eene kleine berg; hoewel arm, hebben zij toch alle mogelijke opofferingen gedaan, om hunnen zoon ten minste eenige opvoeding te geven. Hij heeft eenigen tijd bij een linie-regement gediend, waarbij hij den rang van foorier had verkregen. Hij werd buiten dienst gesteld ten gevolge van een wond, bij een tweegevecht bekomen. Hij heeft sedert allerlei bedrijven uitgeoefend: commissionair in zijden stoffen; wijnkoopers knecht; terwijl hij zich als reisbediende opgegeven heeft bij den wapensmid *Devismes*, bij wien hij zich drie rotting-geweren als monster heeft aangeschaft. Hij schijnt over 't algemeen een ongeregeld leven geleid te hebben.

Verscheidene fatsoenlijke lieden, die hem als kind gekend hebben, zijn hem in de laatste jaren geweest. Zij hebben getracht op zijn gevoel te werken; maar vergeefsche moeite gedaan. Hij schijnt zijn boosaardig opzet reeds lang gekoesterd te hebben en steeds bemoeit te zijn geweest om de opmerkzaamheid der politie te ontgaan. Sedert een maanden heeft hij onderscheidene woningen betrokken en nergens schiet eenige spoor achtergelaten.

Albeau is gevat door den heer *Dupont*, onder-adjudant van het paleis der Tuilleries, vroeger officier en door *Napoleon* zelf met het ridderkruis versierd. Hij zit in de conciërgerie in hetzelfde vertrek, waar *Fieschi* gezeten heeft. Op de muren van hetzelfde heeft *Fieschi* zoo wel als antieken geschreven. *Albeau*, lezende hetgeen deze er in proza en in dichtmaat op gezet heeft, is begonnen te glimlachen, zeggende: Wat was dat een dwaze vent geworden! Maar hij en ik zullen toch tot het nageslacht overgaan; doch gij zult zien dat ik mij anders zal houden dan hij; hij was een groote snoever, en hij meende met zijne hoogdravende woorden, gemaakte gebaarden en eigen handschrift heel wat uit te werken. Hij heeft desniettemin zijn kop verloren. — Tegen de bekenden, die met hem spreken, zegt hij altijd, dat hij zijn ontwerp in deze eeuw van eigenbaat aan niemand zou hebben durven toevertrouwen; dat men zich niet op zijne hoogte kan plaatsen; hem niet verstaan kan; doch dat er in Frankrijk ten minste twintig personen zijn, die even vastberaden zijn als hij.

Men weet tot dus verre niet, dat hij medeplichtigen heeft; maar er zijn niettemin reeds een aantal personen, (wel 70 of 80) in hechtenis genomen, meest jonge lieden uit den stand der werklieden, die tot geheime genootschappen behooren.

Een vriend, bij wien *Albeau* te Parijs gewoond heeft, *Frey* genaamd, is te Bordeaux in hechtenis genomen. Men heeft brieven van *Albeau* bij hem gevonden.

Het schijnt dat *Albeau*, door zijne staatkundige gevoelens, tot de republikeinen behoorde.

De maker van de *Marseillaise*, *Rouget de Lisle*, is gisteren te Choisy-le-Roy overleden. Hij was 76 jaar oud en leefde sedert eenige jaren in dat bij Parijs gelegen dorp zeer stil. Sedert de revolutie van 1830 genoot hij een pensioen van 1200 franken.

Het ministeriele avondblad behelst de volgende tijdingen uit Spanje:

Den 24sten hebben dertien bataljons Carlisten, onder *Garcia*, den generaal *Lasarota* met vijf stukken geschut aangevallen. Eene kompagnie van het vreemden-legioen, welke een blokhuis verdedigde, heeft het, na manmoedigen tegenstand, in de lucht laten springen. De onderkoning is met zes bataljons uit Pampeluna gerukt en heeft den vijand naar Buralain verdreven, na 400 man van hem gedood of gekwetst te hebben. De Christinos zijn de Carlisten's anderen daags gaan vervolgen.

AMSTERDAM, den 30sten Janij.

Beurs van den 29sten Janij.

Holland. Eenige weinige postjes $2\frac{1}{2}$ pCt. zijn a 56, en $\frac{1}{2}$ verhandeld; 5 pCt. 102; kansbiljetten 24 $\frac{1}{2}$ en $\frac{1}{2}$; oude aandelen 98; nieuwe 81 $\frac{1}{2}$ in kleine postjes afgegeven; oude aandelen handelsmaatschappij waren zeer gevraagd en zijn van 174 $\frac{1}{2}$ allengs tot 175 $\frac{1}{2}$ gekomen.

Spanje. Doordien geene nadere flauwere koersen uit Antwerpen en Parijs bekend waren en eenige postjes tot dekking van vroeger in blanco afgegevene stukken gekocht werden, hadden Ardoins een iets meer gematigd aanzien, aanvankelijk 42, 41 $\frac{1}{2}$, later 42 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$ en $\frac{1}{2}$ gebleven; van Passiva zijn eenige weinige postjes a 12 $\frac{1}{2}$ en afgestelde a 15 gedaan.

Russische en Oostenrijksche schuldbriefven als gisteren.

Columbia 21 $\frac{1}{2}$ a 22; Peru 17 $\frac{1}{2}$; Mexico 6 pCt. 100 pond 29 $\frac{1}{2}$ a 30; Grieken 100 pond blaauwe 26 $\frac{1}{2}$ a 26; groote stukken 25 a 24 $\frac{1}{2}$; Brazilie gezocht en 33 verhandeld.

Beurs van den 30sten Junij.

Uit Spanje was niets nieuws, de legers blijven werkeloos; de prijzen der spaansche schuldbriefven hebben zich goed gehandhaafd.

Onze binnenlandsche als ook Russische en Oostenrijksche schuldbriefven iets vast.

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. 56 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$; 5 pCt. 102 $\frac{1}{2}$; kansbiljetten 24 $\frac{1}{2}$; oud aandelen 98 $\frac{1}{2}$; nieuwe 81 $\frac{1}{2}$; oude aandelen handelsmaatschappij van 178 $\frac{1}{2}$ het hoogst, 177 het laagst geweest, en 177 $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$ gebleven.

Rusland. Oude en nieuwe Russen 105 $\frac{1}{2}$ en $\frac{1}{2}$ gedaan; Russen van 1831 en 1833 96 $\frac{1}{2}$; roebels 67 $\frac{1}{2}$ en $\frac{1}{2}$.

Oostenrijk. 5 pCt. metalek 100 $\frac{1}{2}$ gezocht.

Spanje. Ardoins 42 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ gebleven; groote stukken 42; Passiva 13, afgestelde 15 a 18.

Columbia 22, Peru 17 $\frac{1}{2}$; Grieken Blaauw 26 a $\frac{1}{2}$, groote 24 $\frac{1}{2}$ a 25.

Mengelwerk.

Nieuwe aanslag op het leven van Koning Philips.

Tot welk eene hoogte van eer en waren roem kan de maatschappelijke mensch zich zelf verheffen, wanneer hij godsdiens- en menschenmin tot zijne gezellen kiest op den kronkelenden weg zijns levens; van welk eenen gezegden invloed op zijn eigen geluk en dat van anderen wordt alsdan zijn handel en wandel; en hoeveel nuttige zaden strooit hij daardoor niet uit, in wier ontkieming, uitbotting, wasdom, bloei en vruchten hij zelf en, die na hem komen, zich dankbaar verheugen.

Tot welk eene laagte van oneer en verachting zinkt de maatschappelijke mensch, laientegen, die, van God en godsdiens vervreemd, zedeloosheid en losbandigheid tot zijne gezellen kiest, en alleen onder haar geleide, bloemen van genoegens wenscht te plukken in den rozenhof van zingenot en dwazen lust. Zijn handel en wandel kunnen geenen anderen dan hoogst nadeeligen invloed op zijn eigen wezenlijk heil en dat van anderen uitoefenen; want, wat hij najaagt en doet, is strijdig met het hoofddoel zijner bestemming en werkt niet zelden mede tot bevordering van het ongeluk van velen.

Tot den verheven rang van den eerstgenoemden achten wij dengenen te behooren, die door zijne verworvene talenten, en, dat meer zegt, door zijn navolgenswaardig voorbeeld aan de bevestiging of uitbreiding van ware verlichting en beschaving arbeid, en die dien stand, waarin hem de Voorzienigheid heeft geplaatst, overgenkomstig volgt en roeping zich, zoo veel in hem is, werkzaam betoont, hetzij vorst of staatsman, geleerde of kunstenaar, krijgsheer of burger.

Tot den lagen trap van laatstgenoemden meenen wij dengenen te behooren, die zijne geestvermogens tot niets anders aanwendt dan tot misdrijf, en, waar de gelegenheid zich voordoet, onrust en verwarring zoekt te stichten, en, alle onderwerping aan de bestaande wetten met voeten tredende, het heiligste zelfs niet ongeschonden laat; en geenen anderen naam zoekt te verwerven dan dien van roover of moordenaar, van oproermaker of twiststoker, van bedrieger of aartsbooswicht.

Deze gedachten vielen ons, als van zelf, in, bij het vernemen van den nieuwen aanslag op het leven van Koning Philips, die nog nauwelijks, als door een wonder aan den moordlust van eenen verachtelijken ritschi en zijne aanhangers ontkomen, vóór weinige dagen, weder aan dien van eenen anderen lagen boosdoener of welligt huurling, ten doel stond, doch wiens welberekend plan, tot geluk van geheel Frankrijk, of liever tot geluk van geheel Europa, mede in duigen viel.

Is de zucht tot Koningsmoord dan werkelijk een uitsluitend kenmerk van het Fransche gemeen, of moet die zucht eenig en alleen worden toegeschreven aan het zedeheders en de verregaande ongodsdienst, onder een gedeelte der jeugd in dat uitgestrekte rijk heerschende? Wij gelooven het laatste. — Wie de gedragingen van het gouvernement, sedert de omwenteling van 1830, met nauwlettenden blik heeft gade geslagen, en de moeilijkheden, waarmede het zoo veel malen van den kant des oproers en der muitzucht heeft te worstelen gehad, zal er zich ten volle van hebben kunnen overtuigen, dat het geene pogingen onbeproefd heeft gelaten, om niet slechts het materieel, maar ook het morele heil der natie te bevorderen en uit te breiden. Tot bereiking van laatstgemeld doel zal echter nog eenigen tijd noodig zijn, omdat de hervorming van het lager onderwijs, hetwelk, naar aan den voorbeeldeloozen euzor te denken heeft, eerst hare nuttige vruchten zal kunnen opleveren, als de kinderen der lagere Volksscholen in de jongste jaren zijn opgevoerd. Want, da tegenwoordige omstandigheden, die, in de laatste jaren de palusten te Parijs, te Lyon en elders, benevens het zoogenoemde monsterproces genoegzaam bewezen; bij welk proces wij, onder het meerderdeel der beschuldigen, knapen van zeventien, achttien en negentien, ja velen zelfs van geenen hooger en ouderdom dan twee a drie en twintig jaren hebben geteld. En met welke denkbeelden is die jongelingschap anders beziel, dan met hersenschimmijs; met welke begrippen anders dan die eener losbandige leethoofdigheid. De eerste bekentenis van den zoogenoemden *Albeau* bewijst het ons alweder: «niemand kan zich op zijne hoogte plaatsen in eene eeuw, waartoe noch overtuiging noch zelfopoffering heerscht.» Als of zijne zelfopoffering de heilzaamste strekking voor Frankrijk moest hebben, en de moord van Koning Philips, even als die van een aardsdwingeland, eene onvermijdelijke noodzakelijkheid ware geworden.

Wij zeiden zoo even, dat het moorddaag opzet van den verachtelijken booswicht, tot geluk van geheel Frankrijk, in het geheel van geheel Europa, is uitlukt. En wie besaamt indeed dat gezegde niet? Hetzelfde, wat wij bij den

moorddadigen aanslag van rijksoverheid, valt ook hier aan te merken: « LONDEWYK heeft met beleid en moed de Hydra des oproers reeds menig- gen kop afgehouwen; zijn regerings-bestuur is op de achtung van de besten des rijks gegrondvest; hij bezit Koninklijk doorzicht, geschikt, om de Fransche natie voor eenen buitenlandschen oorlog te vrijwaren, en desniettemin staande den roem der Fransche wapenen te handhaven. » Ofschoon wij over zijne staatkundige bedoelingen ten opzichte van België en zijn gedrag te ontfangen alles behalve te roemen hebben, moeten wij echter der waarheid hulde doen, en erkennen, dat de Franschen oneindig veel aan hunnen Koning, te danken hebben, en het in allen deele wenschelijk is, dat zijn bestuur nog eenen geruimen tijd, op denzelfden voet als het zich nu voordoet, blijve voortduren. — De vredesgezindheid van het Fransche kabinet en de nieuwe pogingen tot verdere beyesiging eener goede verstandhouding tusschen al de groote mogendheden, zijn voor Europa's volksrust van te veel gewigt, dan dat wij die over het hoofd zouden zien; terwijl het overvloedig blijkt, hoezeer de aanzienlijken des rijks met de goede ingezetenen dat gewigt, even als wij, weten te schatten. Kreten van verontwaardiging gingen er van alle kanten op, toen RICHARD'S hetsch werktuig deszelfs hoofd-doel miste; het: leve de Koning! weergalmde toen door de rijen der soldaten op den Boulevard du Temple; de volksvertegenwoordigers haastten zich, om hunnen zoo wonderdadig bewaarden Koning hunne gelukwensen in hartelijke bewoordingen uit te drukken; dat voorbeeld werd door alle corporaties, door alle collegien, door alle autoriteiten gevolgd; ja zelfs de boosaardige moordenaar gevoelde weldra een hevig berouw over zijne gruwelijke misdaad en verlangde naar het uitspoken straf-oepening, omdat hij hoopte, dat zijne ter doodbrenging eene krachtige les voor alle heethoofdige partijgangers zou zijn.

En nu, wat zien wij bij den aanslag van ALIBEAU, of hoe hij heeten mag, ge- heuten? Hetzelfde. Deze verontwaardiging, woedende aanval op den moorde- naar, algemeene blijdschap van alle kanten over het behoud van den goeden bur- gerkoning, maar ook van den anderen kant, tot nog toe ten minste, onbuigbare zedelijke betoovenheid in den lagen huurling of dienstknecht eener factie, om het even welke, die hare bevrediging in stroomen vorsten bloed zoekt, daar het haar ontzegd is, die bevrediging langs eenen anderen weg te vinden.

Nog is het onbewezen, tot welke partij de boosdoener behoort; want het laat zich uit de bij hem gevondene boeken niet afleiden, dat hij een handlangster der Royalisten zou zijn. De nadere ontwikkeling van het voor de pairs kamer weder hoogst onaangenaam geregeld onderzoek, zal wellicht over dit punt eenig licht verspreiden, en den nog halsstarrigen moordenaar bekentenissen afpersen, voldoende tot het opsporen en straffen van medeplichtigen.

Zoo heeft de goede Voorzienigheid de aanslagen der boosheid weder zichtbaar ver- ijld, en geheel Europa voor eene nieuwe heroering bewaard, waartoe de moord van Koning PHILIPS zoo ligtelijk aanleiding had kunnen geven, en zijn wij ook uit dien hoofde, tot dankbare erkenning harer weldadige bescherming verplicht!

Uits over Parijs.

(Vervolg van No. 75.)

De vierde paragraaf luidt, zekelijk, aldus. « Uit het voorgaande hebben wij ge- zien, dat de beschaaftde wereld er niets bij zou verloten hebben, wanneer Fran- rijk zich, gedurende de 15de en 16de eeuw, dien voorrang niet had aangemagtigd.

Laat ons zien, of het in de 17de en in het begin der 18de eeuw zich dien rang meermalen heeft waardig gemaakt; een tijdvak, hetwelk de Franschen gewoon zijn, de eeuw van LONDEWYK XIV te noemen. Het spijt ons voor Frankrijk, maar de waarheid gebiedt ons uitdrukkelijk, te zeggen, dat, ook gedurende dit tijdvak, Holland, ter beschaving van den menschelijken geest, het meest heeft toegebracht door de uitvinding der drukkunst.

Na eene voorbeeldeloze worsteling van tachtig jaren tegen de magtigste Euro- pische monarchie, gelukte het Holland eindelijk de godsdienstige en staatkundige vrijheid te doen zegevieren op gewetensdwang en dwingelandij.

Het was aan Holland, dat de beschaaftde wereld hare drie voornaamste vrijheden te danken had: godsdienstige, staatkundige en handels vrijheid.

De hoofdinhoud der vijfde paragraaf is van dezen aard:

Wij zijn eindelijk genaderd aan een bloedig tijdvak van Frankrijks staatkun- dige en morele gasohiedenis; welk tijdvak inderdaad voldoende zou wezen, om aan te toonen, dat Parijs, als hoofdstad van het Fransche rijk, geenszins op den rang mag of kan bogen, de hoofdstad der beschaaftde wereld te zijn.

Of was zij dit, toen er alle maatschappelijke eer en burgerlijke vrijheid voor altijd verbannen waren; toen de zoogenoemde lettres de cachet den hebbow der regering uitmaakten, en het schavot er naast den troon stond? toen men er zelfs den Almachtigen Schepper van hemel en aarde verloochende, en alle ware godsdienstbeginselen er met voeten werden getreden?

Of toen een oorlogzuchtig despoot van daar dood en verwoesting over geheel Europa verspreidde, en, de meesterstukken der kunst aan hunnen geboortegrond ontvoerde, om ze naar eenen, minder in kunstgenie vruchtbaren grond, over te planten; terwijl te dier zelfder tijde het openbaar onderwijs er nog op den laagsten trap van volmaking stond?

Of toen Frankrijk, na voor dien half-ged zijner eeuw in slaafsche onderwerping te hebben nedergeknipt, een KAREL X tot Koning verkreeg, wiens rege- ringbestuur zich door de noodlottigste gevolgen voor Frankrijk en geheel Europa heeft gekenmerkt?

Wij meenen, integendeel, dat Holland toen en daarna oneindig meer dan Frankrijk heeft medegewerkt, om aan Europa's beschaving en maatschappelijke verlichting de hand te bieden. Holland toch was en bleef, sedert de afwerping van het Napoleonische dwangrijk, een toonbeeld van godsdienstige en burgerlijke vrijheid.

Neen — zegt de schrijver in paragraaf zes — Parijs, is de hoofdstad der be- schaaftde wereld niet. Aan zulk eene bepaling, wibekunrige bepaling, als

Parijs is zich bevat, kan onmogelijk den voorrang, den bloei van Europa's be- schaving worden toegeschreven. Een volk, dat door eene bekwaame hand als deeg kan worden gekneet, kluipende in het stof voor eenen LONDEWYK XIV; uiterst wellustig onder LONDEWYK XV; barbaarsch onder LONDEWYK XVI; woest en on- gehouden na den koningsmoord; slaafsche onder de keizerlijke regering; zonder karakter in 1814 en 1815; bijgeloovig en twistfokend; ten tijde der restauratie; onregtvaardig en zich zelven ongelijk na de Julij-revolutie; — neen, zelfs een volk kan in geen en deele het beschaaftde genoemd worden.

Gedurende veertig jaren heeft Frankrijk een verschillende constitutie gehad; en wat waren die constituties anders dan navolgingen van elders vroeger aangeno- men regeeringsbeginselen? Zoo hebben ook in het letterkundige vak VOLTAIRE en ROUSSEAU, waarbij alle Franschen gewoon zijn te zweren, met RIDEROT en HELVETIUS niets anders geleverd, dan het geen reeds vóór hen door de be- roemdste mannen van Holland en Engeland was aan het licht gebracht, die in de scholen der klassieke geleerden reeds in de hoogste klasse waren volleerd, eer Frankrijks geleerden in de eerste klasse met eenen ereprijs werden bekroond.

(Het vervolg nadere.)

Alleslei.

Reizende visschen over het land. De Grieksche wijfgeer ΤΑΧΟΡΡΑΤΟΥ heeft eene verhandeling over de visschen, die op het land leven, geschreven; de bleef van dat geschrift, zoo wel als van verscheiden andere van diensoort den schrijver, slechts de titel, die hog af vreed voorkomt, over. Een verhaal, door een hedendaagich natuurkundige uitgegeven, doet vooronderstellen, dat genoemde wijfgeer werke- lijke daadzaken, die sedert in vergetelheid zijn geraakt, heeft beschreven. Een Engelsch doctor, de heer HANCOCK, heeft uit Demerary aan een' zijner vrienden in Engeland een' brief geschreven, houdende merkwaardige bijzonderheden oopens eenen visch van den aard der Doras. Deze visschen, tot het geslacht der Scom- brides van den heer CUVIER behoorende, hebben het hoofd met een dik en bekn- achtig overdekkel als geharacht; de rug en borstvinen zijn ieder met eene sterke, spits graat voorzien, waaraan een of twee rijen scherpe punten zijn, die dezelve eenigzins het aanzien van eene zaag geven. Deze visch verkeert meestendeels te Demerary in de vijvers en waterplassen. Doch, wanneer het water, gedurende het drooge jaargetijde, bijna geheel is opgedroogd, verlaat hij de- zelve en begeeft zich met trillende bewegingen over het land heen, naar water zoekende. De heer CAMPSALT, een landgeest van den heer HANCOCK, heeft eens, op een uitstapje, eene menigte der reizende visschen ontmoet, die zich naar een vloedje van de Pomerona begaven; zij waren zoo groot in getal, dat de negers, die hem vergezelden, er eenige maanden van vulden.

Volgens zeggen der Indianen, brengen deze visschen dikwijls den geheelen nacht met zoodanige reizen door; hunne bewegingen op het land gelijken in eenige op- zigten die der tweevleugelige beestjes; zij springen van het ene punt naar het andere door het bewegen van twee graten der borstvinen; en de wettende medewerking hunner elastieke staarten; hunne beweging is bijna zoo sniel als de gewone vluchtige vlieg.

De Indianen zeggen ook, dat deze visschen water op reis medenemen; volgens de opmerkingen van den heer HANCOCK, bezitten zij eene zoo sterke heftigheid tot afscheiding hunner lichaamsvochten, dat het bijna onmogelijk is, gedurende hun leven, hen uitwendig volmaakt te droogen, zoodanig, dat, als men komt tot een' doek droog wrijft, zij dadelijk weder vochtig worden.

Eene andere klasse gelijksoortige visschen is van het Scom- brides geslacht, en zijn in dezelfde plaatsen als de voorbende te vinden, maar onderscheiden zich gelijksoortige reizen; gedurende de droogte, en als het water vermindert, begaven zij zich, integendeel, dieper in het slijk.

De reizende Doras heeft nog eene andere merkwaardige eigenschap; de wijfjes vervaardigen zich nesten, alwaar zij huane eijeren leggen, en dezelve met veel zorg uitbroeijen. Deze nesten bestaan uit kleine hoopjes bladen of gras; het man- netje en het wijfje bewaken beiden het nest. Wanneer de negers ze vangen wil- len, steken zij de handen in het water naast de plaats, waar zij zich ophouden; Zoodra het water in beweging raakt, sveelt het mannetje naar boven op het nest te beschermen, en wordt als dan gevangen.

School van kunsten en handwerken te St. Petersburg. Sedert 1833 heeft de Russische regering eene zoodanige school, onder den naam van Technologische instelling, doen oprigten.

De leerlingen, ten koste van den staat onderhouden, worden in de beginselen der technologische wetenschappen, het vervaardigen van werktuigen, in de schei- kunde, enz. onderwezen. Aan degenen, die zich bijzonder onderscheiden, worden eenige voorrechten toegekend, zoo als vrijstelling van de militaire conscriptie, verk- schoening van lijfstraffelijke kastijding, ambachten zonder voorsigende leerjaren te hebben doorbragt, en zelfs, dat die verworvene voorrechten aan huane kinde- ren na te laten, zoolang die dezelfde ambachten voortzetten. Zij worden haren of ambachtslieden geheeten. Op zon- en feestdagen wordt er aan de kinderen van behoeftige werklieden onderwijs in de teekerkunst gegeven. Het gebouw van deze school is vlak over het Jaagerhof gelegen, en er wordt jaarlijks op het budget eene som van f 70,000 ter bestrijding harer uitgaven uitgetrokken.

Invoering van den landbouw te Kamschatska. Op het einde van den jare 1834 is eene onderneming, van groot belang voor Kamschatska, tot stand gebracht. De ambtenaren elders, belevens de geestelijkheid en adel, hebben, door middel van vrijwillige giften, eene aanzienlijke som bijeengebragt, welke tot de invoering van de landbouwkunde bestemd is. Een verslag van de plannen, en der tot dat einde voorgestelde maatregelen, is aan de Russische regering voorgelegd, en de voorloopige werkzaamheden zijn reeds in de voorgaande lente begonnen. Op den 30. April van den jare hebben zich eenige intromers van Perampat aban de landtreken, die tot de behouwing in gereedheid gebracht waren, bezamen, welke op eenen afstand van 40 werst van de brug over de rivier Ararat, nabij de

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Bokdrukker.